

עין משפט
ג' רצה

יד:

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

כא מ"י פ"ה מהלכות
תעשה הקטורת הכלה
"וּפָּא הַמַּלְטָה מְמַדֵּן
הַלֵּל יוֹ
כ"ב מ"י פ"ד מה'י
מְחַדֵּן הַלֵּל יוֹ
: וְיַזְכֵּר אֶת שְׁמוֹת מַתּוּ בְּיָוֵי
: סע
ה"ד ד' מ"י פ"ו הללה
: ד

רבינו חננאל

אב"י אמר אפילו תימא
"ע דעביד עבודה כוליה
למא ולפיא מדו עליה
תנא ושבעה סככת חמיר.
בדורה. וכן עושין לו כל
צבעת הירוש. ומקטיר את
קטורת ותרומת את השרת
ויני היתמן בתמיד (פרק ד')
פ"ג מ"י שוכה בירושון וי
שוכה בסוכה ואחר כך מי
שוכה בקטורת. א"ר יוחנן
ואן אטא סדר יומא שמעון
ויש המעשה דמשנה
תמיד. כלומר חולק על
הכונה שבעה סככת חמיר.
רבי מר יומא אסדר
כמא. כמא שני קטרת
אחרי כך נרות. ובפרק
לאחריו שני הנוצות
פיס השני הנוצות
פיס השני. הנה נרות
אחר כך שרת. ושוק
יב"י את תמי' דמקיס
קטרת נרות בהטבת שתי
זית ואידך מתניין
מקיס' הנוצות לקטורת
הטבת (ב' ז') ה' נרות.
מירא דקטרת תתמי
נרות ומקטיר תתמי
שביב ב' נרות. והא אב"י
סדר מערכה. כלומר
שבע סדר עבודת
מירא דהביאו לו את
תמיד וברכ' מפקיס
מפקיס לה. אמר לרבנן
קטרת מפקיס לה. לאבא
:ואיל ברם תמיד מפקיס
הו. ואב"י אליבא דאבא
:ואיל דתני לא ייטיב
:אחר כך יקטיר אלא יקטיר
:אחר כך ייטיב. פי' לא
:איל הבל ואחר כך יקטיר
:אחר כך יקטיר ואחר
:אילם הטהרה. אבא שאיל
: יקטיר שטיב ואחר כך
הטבת (ב' ז') מפקיס
: תמיד וברכ' מפקיס
: כ"ה תמיד ומקיס
: שבת כל הנוצות ואחר
:קטיר. מאי עמא דאבא
:ואיל דתמיב בבקר וגי'.
דבריו פשוטין הן.

ורמינהו מי שזכה ברישון מובח הפנימי ומי שזכה במגורה וכו'.
לא היה צריך לתמי' מי שזכה ברישון הפנימי אלא מי
שזכה במגורה והפנימי והיה דלא יחתי' מי שזכה לתרום
מוצה החינוך ומי שזכה בצדקה דתמי' הם אלא נקט דלא לעיל
מינה דהיינו רישון מוצח הפנימי
שזכה במגורה ובקטורת דבבקר איירי
מוצה הפנימי והד' מי שזכה ברישון מוצח אלא בבקר
ומתני' דהכא נמי בבקר איירי והכי
נמי היה מלי' לנאקשוי דמתני' קמי'
וזיקת' דס' תמיד גרשא ונמס' תמיד
(דף ל'): קמי' גרשא מי שזכה ברישון
מוצה הפנימי והד' מי שזכה במגורה
והד' קמי' שחיתת התמיד וקבלת' דמו
וזיקתו והד' העלאת' אנדרים לכבש
והעלאתן מכבש למזבח וכי משני רבי
שמעון איש המלפפה היה אז הכל
מתוקן ומגרות דקמי' הם גרשא
פרינ': **מאן תנא תמיד רבי**
שמעון איש המלפפה היא. רב הונא
קיבל דר"ש איש המלפפה ורבנן פליגי
בסדר העבודה אבל לא ידע היכי
סבירא ליה:'

תום' ישנים

נדרים כמו שמכתיב
בשמים טבע קיש לן דלא
נדרו כיטוב נדרים כמו
שעני' אישית מתקנת כלים
ו'כ' ה'י' לתוך מאי מזה
נע' והשקן מוכיח כן דלא
רשאר נמה' כתיב כיטוב
נדרים טבע לן כתיב ועוד
נדרשת דקחאר ועוד על
ד'ה קאשקא אה' כתיב מזה
ה'ה מית' טבע ועוד דלפילי
ז'ה מית' טבע ולא מית' טבע
ד'ה מית' טבע ועוד דלפילי
ז'ה מית' טבע ועוד דלפילי
ז'ה מית' טבע ועוד דלפילי

אמר אב"י א"א קשיא כאן בהטבת
שתי נרות כו'. מדלא קתני
אלא אחד אי"י מכלל דלא היה ציפה
משני'א דשני'א חרומיא דמתניין
אהיאי' דתמיד וקשיא לן אמאי לא
משני' נמי הי' דמתניין דהכא בשמי'
נרות ומתניין דתמיד בשמש נרות
וגרלה לן דלפילו י' הו' משני' הי'
אכתי פליגא אמתניין דהמש' וזיקת'
דס' תמיד נתר דישון מוצח הפנימי
והמגורה והכל קמי' וזיקת' גרשא
להכי צריך לנאקשוי מתני' והא דלא
קמי' נמתניין נמי טענה דמקמי'
הקטורת י"ל דלא קא השיב אלא
הטבת שמי' נרות שהן גמר העבודה
והטבת חמש נרות לא היה עושה כה"ג
דלמר' בתמודן אורי' עמלתן קא מורי':
היא"א אבא שא"ר וכו'. לעיל כי
שמעון איש המלפפה היה היה מלי' למימר מאן תנא תמיד
אבא שאול היה דפליגי אמתניין דיומא ומתניין דיומא כרנן דפליגי
עליה וי"ל דיתחא ליה לומר להוצי' ס' התנא דמתניין דהיינו רבי
שמעון איש המלפפה ועוד משום דאשקחן ליה צדקה דתמי' לאיפלוגי
אמתניין דתמיד דקחאר רבי שמעון איש המלפפה משנה תמיד:
עידן

שטיבל רש"י גבעולין ויוס'. כלומר כדי שיתבטל בהן טעילה שיהא
בה לתמו' ממנה: (א) כל מי שזכה כו'. שלש משניות הן בסדר התמיד
סדרות זו אחר זו בסדר (ב) עבודתו מי שזכה לפייס ברישון מוצח
הפנימי וטעל את וכו' וכספיים סדר מעשה הדישון נקט בתריה
מי שזכה במגורה וטעל את הטני כו'
ומפרש מעשה הטבת נרות וחוזר
ושונה מי שזכה בקטורת ומפרש
הלכותיו אלא כן סדקין: **מאן תנא**
סנה סמ"ד רבי שמעון איש המלפפה
הוא. דשמעון ליה צדקתא דאיידי
בהלכות סדר התמיד: והא איעכא
שמעון ליה. (ב) דכר פלוגתייהו הוא
דשמעון ליה דפליגי אסתמיה דמתמ' דמתמ'
ולא מיתקמי סתמיה דמתמ'
סומיה: דסנן. נמסכת תמיד נא לו
כהן הזרק את הדס לקרן מזרחית
לפניו על מזבח טומן מתנה ראשונה
וכרחה לפסוקה על זו כר' שיהא מן
זוית ניכרת למזרח ולפניו ומשם מקיף
והיזק' ונא לו לקרן מערבית דרומית
וטומן מערבית דרומית שהעולה טעונה
שמי' מתנתו שה' ארבע בשמי' קרנותו ו
כר' שיהא א' לו כר' שיהא א' לו כר'
הדס נארבע רוחות המזבח נארבע
מתנתו ולקמיה (טו'): מפרש מאי שנת
הז' מרמי קרנות: **ואני עלה ר' שמעון**
איש המלפפה משנה בסמ"ד. בעולת ל' מ'ן
התמיד מתמ' דמי' כל שאר עולת לתת
מתנתו מתנה ראשונה אחת שהיא שמים
כמו שאמרו מתי' נאם זוית וכספיה
שמים שהן שמים להפסיקה ולתת
מערכת תחילה ואח"כ דרומה כדכר'
דיאלו שהיא מקיף ונא מן המערכת
לדרום וכשמגיע לקרן טומן שמי'
מתנתו בסיסוק וטעמא מפרש לקמיה
(סע ז'): **מאן סנה סדר יומא**. מאן תנא
לסדר תמיד דתך מ"ן דמיידי בסדר'
יוס הכפוריס דפליגי אמשניות דסדר'
התמיד רבי שמעון איש המלפפה הוא
דשמעין ליה דפליגי אסתמיה דמתמ':
הפיס השני. דפריקין דלקמן (כה).

איירי בסדר ארבע פייסות שהיו שם כגל ויס וקמי' בצפיסת קרינן
פייס שני היו מפיסין שלש עשרה עבודות: מי שזכה ומי וזרק.
את דמו ומי מדשן מוצח הפנימי ומי מעלה ארבע תמיד לכבש
וסודרן אותן עליו ואחר כך מעלן משם למזבח משום נרוח עס
לדחם שכן ומזהו שלש עשרה ומתפרסין וחוזרין וקטוין
לאחר שכן ומכרזין לפייס שלישי כלומר המלפפה שלישי ולקמן
(דף כד'): מפרש למה מתפרדין וחוזרין ונאקשין כדי שתיחא הרגש
קול עזורה שנאמר (דף ק"ו). מעולם לא שנה נה אדם לפי שהיה מעשרת שנאמר קטורת מימיהם יתקבצו כוולן לכאן ולכאן הקטורת אבל לא
שינים דלמר' למי' (דף ק"ו). מעולם לא שנה נה אדם לפי שהיה מעשרת שנאמר קטורת מימיהם יתקבצו כוולן לכאן ולכאן הקטורת אבל לא
מ"ת שמעין מינה הטבת הנוצות קודמת לקטורת: **כפי טעם** שמי' נרות וכו'. לקמן פ' שלישי דף ק"ג. אמרין שמפקיס בהטבת הנוצות
משהטיב חמש פוסק וממתין עד שנעשה עבודה אחרת נמתיב שמים פלוגי' אבא שאול ורבנן איכא למאן דלמר' בקטורת מפקיס
להו ואיכא למי' דבשחיתת התמיד וזיקת' דמו מפקיס להו ולקמן (סע): מפרש טעמא דהפסקה ומנא דידן סבירא ליה בקטורת מפקיס להו הלכך הא
דקמי' קטרת גרשא בהטבת שמי' נרות קחאר והא דתנן הטבת גרשא בהטבת שמים נאקשוי קחאר: והא אב"י. לקמן פ' שלישי (סע). מסדר
נגרסי' דסדר מערכה עבודת כל יוס' ויוס': **שמייה דגמרא**. דכר מקובל מכל בני הישיבה שקיבלו מרבותיהם: לא ייטיב. שבעתן ואחר כך
יקטיר אלא יקטיר בנאמלה ואח"כ יגמור הטבת שמים. והא ליכא למימר יקטיר חתלה ואח"כ ישתיל להיעיב קחארי רנן דהא קיי"ל דבעי' הפסקה
וכל עבודות סדרות זו אחר זו על פי הכתובים לקמן במילתא דלמי' ואי אפשר להקטיר עד לאחר זריקת' דס' תמיד ואי אמרת קטורת
קודמת להטבת הנוצות אין לך עוד עבודה להפסיקן בה: **אבא שאול אומר מעיב**. את כולס קודם להקטורת והפסקה בדרם תמיד:
מערב

(א) לקמן י"ג. (ב) תמיד ל'
וס' השני ח' (ג) כ"ד סע
לפי' משנה א' (ד) לקמן
ס"ה תמיד ל' (פ' מש' א').
ס' לקמן ג' (ז) ומכ"ה:
יבס"ג. (ח) וישיב תמי'
עריבין טעל. ד'ה מלן
מלן.

תורה אור השלם

1. והקטיר עליה אומר.
קטרת שנים בבקר בבקר
בדושיבו את השרת
יקטירה: שמות ל' ז'
(ב) נ"ה ונתן מוצח
ס' ונתן מפרכה יוס':
(ג) שם אבא שאול אומר.
נ"ב ע"ל דף ק"ג.
(ד) ה"י ד"ה מי שזכה
ל"ל ותיבת כל מנחה:
(ה) ב"א"י מסדר עבודתן
מי שזכה לפייס ברישון
מוצה הפנימי ונכנס ונטל
את הטני וכו' מי
שזכה במגורה ונכנס ונט'
ומפרש מעשה ל"ל ותי'
טעל את הטני נתקן:
(ו) שם ד"ה והא איפכא
שמעין ל' לתנא דאיידי'
בפלוניתיהו דשמעין ליה
דפליגי ל"ל:

מוסף רש"י

ראשית גבעולין. על אש
ולא מעלן נקטין וזהו
ז' מ'י שזכה. את
התמיד. לקמן כ"ה.
הדריש לקטור. כי הי'
מקרין קול עזורה וקולן
כ"ו. אב"י מסדר
מערכת. מה סדר
עבודתו של כל יוס' ויוס'.
משמיה דגמרא. דמליה
ישעיהו דרבני דני מרשא
לדף כ"ד.

תום' ישנים

הזכר לכחוב טעם ומעשה
לעריך להעמיד כנוע
כיון דנוע ויולי' בעיניה
לא היה כחוב כיטוב ומנא
היא כתיב ועוד ר"ל כיון
דנוע לא היה כחוב בתריה
דנוע לא היה חוקמין ליה כנוע
ז' לא כחוב טעם והא דלא
כחוב כיון כיטוב נגידים לא
תס' לכתבו דמילא חוקמין
כנועא הכחוב חטורא אבל
מוח' למה כתיב כיטוב
נגידים נכנס י' חוקמין ליה
כנוע להכי יתייר לכתוב
ז' כיטוב נגידים לוכיט'
דמתני' טעמא: מאן תנא
תמיד רבי שמעון כי והא
שמעין ליה איפכא. תיה
דכר הניח מאי הו' שיק
דלמתיא ואומר ד"ר הלמן
כי כן דכר הלמון וכן
מאני בעירובין כרש' פרק
הלן (דף ע"ג). גמי' מלן
תנא אבלי' ר' יוסי הוא וידיען דמידי' הני' מאי' שהן מביאין בכר' חמלה ויוסי פטרס' מאחרי' בעיא' מנה' אבא
ובעודתה נכרתיא בבית המדרש הקהילה על דברייה ויולי' אמוראס' החרים איפכא: אב"י אמר לא קשיא כלן כנוענת שמי'
נרות כי. וזית' אחלי' לא משני' אחי' הכי על קישוף תמיד יתיחא דכתיב נרות גרשא בהטבת (שמי') [אחשן] נרות י"ל
דמתמיד מוצח שאף הטבת שמי' נרות שהיה כסוף היתה קודם עקורת דתנן הנה כסוף פרק שלישי מי שזכה ברישון מוצח
הפנימי כי מי שזכה ברישון המערה נכנס ומלא שמי' נרות מרוחיות דלוקת' מדשן את השאר ומיתא את זלי' מלאן סכנו חחר
ומילק' כי' וזכר הכי מי' סדר התמיד ולא היו כוספין את הטבלה כי' וכל סדר הולמתו והד' מי' התל' עולין כי' מי שזכה
ברישון המערה נכנס ומלא שמי' נרות מרוחיות דלוקת' מדשן כי' מי שזכה בקטורת כי' אלא' דהנרות קודם לקטורת ומי'
כי' דיע' טעמא דלא שאיל ירבנן היה מני' לטעי' את אבא שאול היה רבנן דסדר יומא כרנן דאבא שאול היה כלן ככא
לקמן כ"ה נרות והיא והיא תמיד כלכל שאול דלמחר קטרת אחר כי' נרות יבדים תתמיד מפקיס להו אלא יחיי' ימי' לא קש'
איכריכא דיומא מסדר תמיד ורב הונא וכו' יוחנן לא ידעו טעמא דלא שאול ירבנן א"ר ידעו אלא קשיא להו קישוף דלקמן
מנא כרש"א הטבת שמי' נרות כי':